

9. beføjelse til anke af rigsantikvarens afgørelser i henhold til § 48, jfr. § 58, stk. 3,
10. underretning om samtlige de under 7-9 nævnte afgørelser, jfr. § 58, stk. 4.

Ministeriet finder ikke anledning til for tiden at meddele yderligere anerkendelser. Spørgsmålet vil kunne tages op efter lovens gennemførelse, når det har vist sig, om der er behov for, at der findes flere påtaleberettede institutioner.

Kap. III. Fredning.

Spørgsmål 8:

Kan ministeren tilslutte sig en ændring af ordene „et eller flere af de dagblade“ i forslaget § 13 til: „de dagblade“?

Ad spørgsmål 8:

Ifølge den gældende naturfredningslovs § 10, stk. 1, påhviler det fredningsnævnet at indrykke bekendtgørelse i Statstidende og efter bestemmelse af nævnets formand *i et eller flere af de stedlige blade*. Den tilsvarende bestemmelse i ekspropriationslovens § 12, stk. 2, foreskriver bekendtgørelse i Statstidende og for så vidt angår ekspropriation udenfor hovedstadsområdet *til lige i et eller flere af de på egnen mest udbredte dagblade*.

Den foreslåede bestemmelse i § 13, stk. 1, har således som forbillende den sidstnævnte bestemmelse i ekspropriationsloven, idet dog dennes krav om en vis udbredelse er udeladt. I forhold til den gældende lovs § 10 er terminologien ændret fra „blade“ til „dagblade“ i overensstemmelse med ekspropriationslovens § 12.

Under hensyn til den ret omfattende individuelle underretning og indkaldelse, der i dag finder sted og som er foreslået udvidet ved forslaget §§ 13 og 14, finder ministeriet for kulturelle anliggender ikke, at der eksisterer et yderligere behov for bekendtgørelse. Man skal endvidere i forbindelse med det rejste spørgsmål bemærke, at det måske kan være vanskeligt at foretage en præcis afgrænsning af samtlige de dagblade, der udkommer på egnen, således at selv en ændret formulering vil overlade det til fredningsnævnets skøn, hvorvidt lovens krav er opfyldt.

Spørgsmål 9:

Under henvisning til forslaget § 14, stk. 3, nr. 6, „andre der har fremsat anmodning om indkaldelse, og som må antages at have retlig interesse i sagens afgørelse“, anmodes om en redegørelse for, hvilke grupper og personer der her er tænkt på. Hvad forstås ved „retlig interesse“ i denne forbindelse? Vil en lokal kreds, der har foranlediget sagen rejst, kunne siges at have en „retlig interesse“ i sagens afgørelse?

Ad spørgsmål 9:

Indenfor procesretten har man forsøgt at definere retlig interesse som indbegrebet af en række momenter af skønsmæssig art, der giver domstolene adgang til at tilstræbe eller udelukke foretagelse af retshandlinger, alt eftersom der skønnes at være eller mangle et anerkendelsesværdigt behov for retshandlingens foretagelse.

I § 14, stk. 3, er begrebet anvendt som udtryk for det skøn, der er nødvendigt med henblik på en afgrænsning af den personkreds, der skal have en indkaldelse til fredningsnævnets møde, når der fremsættes anmodning herom.

Da fredningsnævnenes forhandlingsmøder er offentlige, er betydningen af denne afgrænsning ikke stor. Praksis i dag er da også, at f. eks. lokale interesserede kredse, som fremsætter anmodning herom, får underretning om tid og sted for mødet og får lejlighed til at udtale sig under mødet.

Som eksempler på grupper, der falder ind under § 14, stk. 3, 3), uden at falde ind under 1)-2) eller 4)-6), kan nævnes personer, hvis interesser i sagen ikke er umiddelbart kendt af fredningsnævnet, idet de ikke er direkte parter i sagen eller har sådanne tinglyste rettigheder, at de skal indkaldes af fredningsnævnet. Som sådanne kan nævnes potentielle købere eller brugere, endvidere personer, der i øvrigt hævder at ville lide økonomisk tab ved fredningen, i visse tilfælde således naboer.

En lokal kreds af naturfredningsinteresserede, der har foranlediget en fredningssag rejst, vil i almindelighed virke gennem den i henhold til § 11 rejsningsberettigede institution og også give møde med denne.

Den foreslåede bestemmelse har i øvrigt sit forbillende i ekspropriationsproceslovens § 15, stk. 3, hvis 2. punktum, der blev ind-